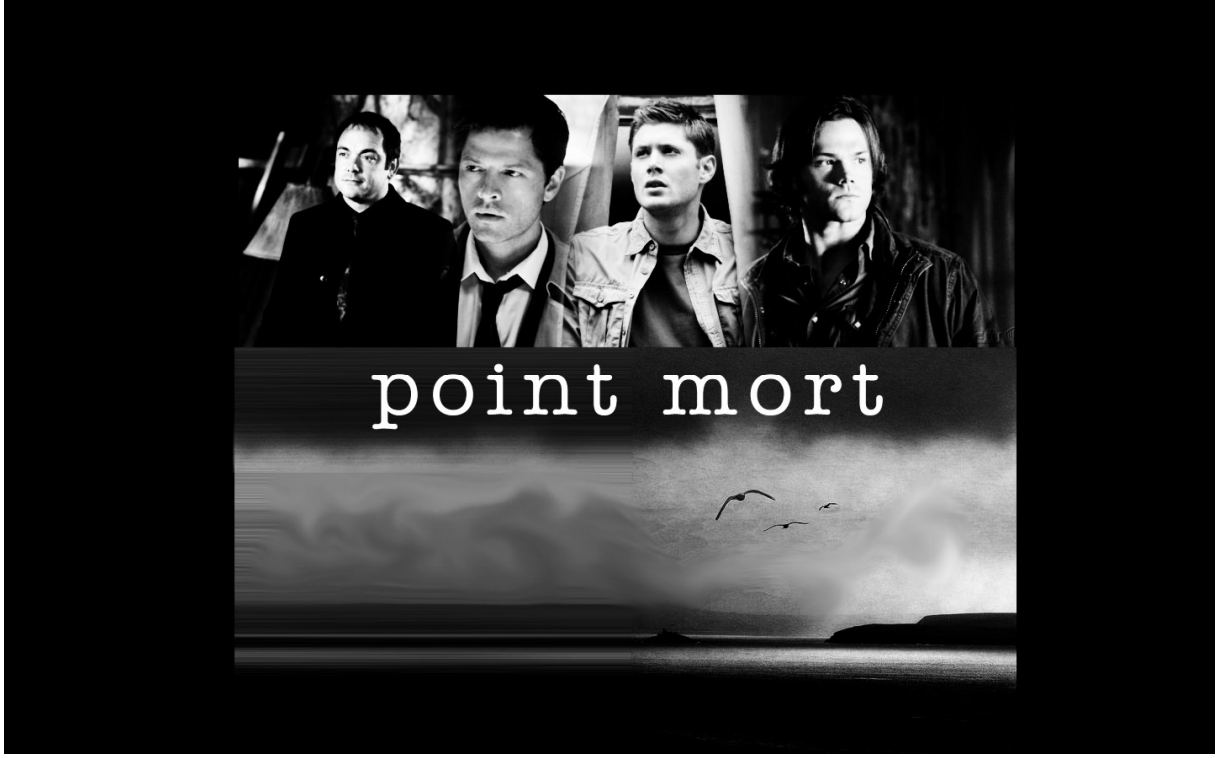

Point Mort

By Awakencordy

Fandom: Supernatural

Çiftler: Dean/Cas, biraz Dean/Lisa, Gabriel/Sam.

Zaman: 5x22'den sonra.

Derece: NC 18

Konu: Sam'in kendini Lucifer ve Michael'la birlikte kafese kapatmasının üzerinden 6 ay geçmiş, Dean Lisa ile evlilik hazırlıkları yapmaktadır.

6. ayın dönmesine yakın Crowley gelerek Sam'in hala Lucifer'in karşısında dik durduğunu ve yıkılmadığını söylediğinde kardeşinin verdiği sözü tuttuğunu gören Dean de kendi sözünü tutarak kendini yeni hayatına alıştırmaya çalışır.

Sam için her gün 30 yıl, 6 ay 6.500 yıl, her saniye ise Dean için bir ömürken hayat akmaya devam eder.

Point Mort

*

Cas: He helped. Maybe even more than we realize.

Dean: That's easy for you to say. He brought you back. But what about *Sam*? What about *me*, huh? Where's my grand prize? All I got is my brother in a hole!

Cas: You got what you asked for, Dean. No paradise. No hell. Just more of the same. I mean it, Dean. What would you rather have? Peace or freedom?

*

Sam: You go find Lisa. You pray to god she's dumb enough to take you in, and you -- you have barbecues and go to football games. You go live some normal, apple-pie life, Dean. Promise me.

*

Dante descends into the center of Hell, which is in the middle of the 9th Circle, the eternal punishment for betrayal, the most heinous of sins. There, Dante finds Satan trapped in a lake of ice with many other betrayers for all eternity.

- *Divine Comedy*

*

I

"Nasılsın evlat?"

Dean sessiz, bahçede arkadaşlarıyla basketbol oynayan Ben'i izlerken telefonda duyduğu ses sanki başka bir hayattan geliyormuş gibiydi, dönerek cevapladı:

"İyiyim Bobby.. Mangala gelmek istemediğine emin misin?"

Bobby cevap vermedi, Dean de zaten cevap beklemiyor, iç çektiğinde Bobby konuştu:

"Belki sen bir biraya gelmek istersin, ne dersin Dean?"

Dean *nezaketle* reddederek veli toplantısı olduğunu söylediğinde Bobby iç çekti, sonra mırıldandı:

"Dikkatli ol Dean.."

"Her zaman Bobby.."

Bobby bir şey söylemeden telefonu kapatırken Dean de telsizi yerine yerleştirdi, o sırada mutfaktan sandviçlerle çıkan Lisa ona gülümseyerek sordu:

"Kim?"

"Bobby.."

Lisa sessizce 'hım'larken Dean telefonu bıraktığı gibi sanki önceki hayatıyla bağını da bırakmış, arka bahçeye çıkarak bağırdı:

"Sandviçler geldi!"

Ve etrafı çocuklarla sarılırken Ben'in gülümseyişi onu biraz mutlu etmeyi başarsa da Lisa'nın bakışlarını ensesinde hissediyor, oraya dönmedi.

Genç adam Sam'in öldüğü *kendini Lucifer'le kafese tıktığı* gecenin üzerinden neredeyse 6 ay geçtiğine inanamıyor, dalgınca Ben'i izlerken o sırada yanındaki şezlonga oturan Lisa'ya dönerek gülümsedi, Lisa sordu:

"Toplantıya gitmek istediğine emin misin? Ben de gidebilirim-"

"Gerek yok, dinlen.."

"Evde 6 tane canavar varken mi?"

Dean elinde olmadan kasıldığında Lisa da toparlanarak önüne döndü. İki sessizce aldıkları karara uyarak *diğer hayattan* hiç bahsetmemiş, konuya yaklaşmamışlarken Dean Lisa'nın anlayışına minnettar, zorla gülümseyerek konuştu:

"Gidiyorum.. Akşama görüşürüz.."

Ve ona kalkan başa eğilerek hızlıca dudaklarından öptü, sonra da yeleğini kaparak garaja gitti.

Garajın kapısı aralık, kilitli tutmanın gerekli olmadığı nezih bir yerde oturuyorlarken Dean nezih bir yerde hiç oturmamış olarak bazı konularda dikkatsiz olmayı zorlukla öğrenmiş, derin bir nefes alarak tuşa bastı ve kayan kapıyı izledi.

Kapı tembel tembel Pazar güneşi altında açıldığında Dean anahtarlarını yeleşinin cebinden çıkartmış, öndeki koyu yeşil aile arabasına giderek kapısını açtı, binerek bahçe yolundan uzaklaşırken geride brandaların altında tozlanan büyük siyah arabayı görmezden geldi.

“Diyeceğim olumsuz hiçbir şey yok Bay Winchester.. Ben’in akademik tablosu son 6 ay içinde oldukça yükselişe geçti.. Evdeki baba figürünün etkisini yadsıyamayız..”

Dean hafifçe gülümsediğinde kumral öğretmen de gülümseyerek devam etti:

“Ben devamlı sizden bahsediyor Bay Winchester, ona iyi örnek oluyorsunuz.. Ayrıca belirtmeliyim, elimizde çok zeki bir çocuk var, ilgisini doğru yönlere kanalize edersek Ben eğitim hayatında sıkıntı çekmeyecektir..”

Dean kendi arkasından hiç böyle şeyler söylenmediğini biliyor, ama bir an babasının olmadığı bir haftasonunda kendisi veli olarak Sam’in toplantısına gittiğinde öğretmenin ona ciddiyetle *'Dean, babanızı ikna etmeniz lazım, Sam gibi zeki bir çocuğu bir okuldan diğerine almak korkunç bir hata, Sam inanılmaz bir gelecek vaad ediyor'* dediğini hatırladığında hüznle gülümsese de öğretmen kendi cümlelerine devam ediyor, onu fark etmedi.

“Deano!”

Dean irkilerek oraya döndüğünde Chester’ı görerek sinirle cevapladı:

“Bana Deano deme demiştim Chester!”

Kısa boylu kumral adam ellerini kaldırarak özür diledi ve sonra gülümseyerek sordu:

“Seni geçen gün en önemli dükkanda gördüm dostum, ne iş?”

Dean kaşlarını çatmıştı Chester kendi elindeki alyansı gösterince Dean gözlerini kırpıştırarak geriledi, Chester ise kahaaha atarak konuştu:

“Hadi Dean, o kadar da kötü değil, alt tarafı ölene kadar sadakat falan!”

Dean alayla gülümsedi, sonra da dönerek karşı kaldırımın oraya park ettiği arabasına giderken Chester da onunla yürüyor, konuştu:

“Zaten merak ediyorduk.. Lisa benimkine neredeyse 6 aydır tekrar birlikte olduğunuzu, artık *'Büyük Soru'*yu duymayı beklediğini söylemiş, tam zamanlama dostum!”

Dean dönerek Chester’a baktığında bu yeşil bakış zamanında onlarca düşmanı titretmiş ama hiçbir şeyden haberi olmayan bu adam etkilenmeden gülümsemeye devam ederken o sırada keyifli bir ses yaklaşmış, konuştu:

“Dean bir kadının kalbine giden yolun her kaldırımını iyi bilir, değil mi Dean?”

Dean bir an gözlerini kapattı, o sırada Chester kaşlarını çatarak yeni gelenin boyunu, siyah saçlarını ve pahalı takımını incelerken sordu:

“Arkadaşın mı Dean?”

Dean cevap veremedi, ama içten içe onun cevap vereceğini bilerek ağzını açtığı anda bir el omzuna kapanarak sıktı, keyifle cevapladı:

"Arkadaştan öte, Chester.. Savaştan dostu.."
"Ah.. Peki.. Görüşürüz Dean.."

Dean başını salladığında kötülüğün ve korkunun kokusunu farkında olmadan almış Chester döndü ve direkt uzaklaştı, Dean de ona dönerken kaşını kaldırarak sordu:

"Dost, Crowley?"

Crowley `eh`lerken ellerini ceplerine sokuyor, cevapladı:

"İstersen sevgili de diyebilirim ama hanım arkadaşının hoşlanacağını sanmam.."

Dean hanım arkadaşını hatırladığında içi soğumadan edememiş, artık farklı bir hayatta olduğunu, karşısında kanlı canlı bir iblis dursa da onu gördüğü an vücudunun alışılmış reflekslere döndüğünü fark ederken yutkunarak şimdiki hayatına döndü ve arabasına giderken sordu:

"Ne istiyorsun Crowley?"

"Hiç.. Yukarı çıkıp biraz gezinti yaptım, sana uğramasam Sam çok üzülürdü doğrusu.."

Dean arabanın diğer yanında durmuş, ona baktığında Crowley tek kaşını kaldırdı ve sordu:

"Gidiyor muyuz?"

Dean derin bir nefes alırken Crowley onu süzdü, sonra sordu:

"Arabada şeytan tuzağı var, değil mi?"

Dean gözlerini devirerek arabanın kapısını açtı ve içine girdi, sonra ıslattığı parmağını kaldırıp görünmez mürekkeple tavana çizdiği tuzağı bozduğunda Crowley de kendi kapısını açarak içeri girdi ve gülümseyerek emniyet kemerine uzandı ve takip ona döndüğünde Dean iç çekerek gaza bastı.

* * *

II

İkisi kiliseden ötedeki açık arazinin oraya park etmişler, Dean konuşmadan ileriye izliyorken Crowley pes ederek derin bir nefes aldı ve mırıldandı:

"Cehennem.. Bu aralar kargaşa içerisinde.."

Dean *'ne kadar güzel'* dediğinde Crowley gülümseyerek ona döndü ve konuştu:

"Sormayacak mısın?"

"Hayır."

"Ama bilmek istiyorsun.."

Dean bir şey söylemediğinde Crowley *'aha'* diyerek önüne döndü ve yolu izledi, ikisi bir süre daha konuşmadıktan sonra Crowley iç çekerek mırıldandı:

"Sam iyi, Dean.."

Dean'ın omuzları bunu duyunca gözle görülmeyecek şekilde gevşese de Crowley görmüş, sesi biraz yumuşayarak devam etti:

"Kafesin içeri direkt göremiyoruz, ben bile tamamen göremiyorum.. Kafese düştükleri zaman aşağıdaydım, biliyorsun.. Görebildiğim tek şey düştüler, kilitler kapandı, 6 saat sonra içeriden bir ışımaya geldi-" Dean kaşlarını çatarak ona döndüğünde Crowley başını sallayarak konuştu:

"İçeride sadece 1 kişi kaldı-"

"Ama-"

"Biliyorum.. Muhtemelen Michael kendini kurtardı-"

"Bir çıkış varsa-" Dean'ın sesine karşılık Crowley elini kaldırıncaya Dean sustu.

Genç adamın yeşil gözleri onu arıyor, devamını anlatmasını söylediğinde Crowley sakin, konuştu:

"Ben de bir çıkış olup olmadığını araştırmaya çalışacaktım, ama birkaç dakika sonra tekrar bir ışımaya oldu ve sayı bu sefer 3'e çıktı Dean.."

Dean kaşlarını çattı, ona bakarken Crowley açıkladı:

"Birisi Lucifer ve Sam'i ikiye böldü. Şu anda kafeste Lucifer, Michael ve Sam var.."

"Ama-"

"O kafese Cehennem'den biri dokunamaz.. Dokunabilse kafesi açmak için Lilith Sam'i bu kadar tuzağa düşürmezdi.. İçin rahat olabilir, kardeşin sonsuza kadar Şeytan'ın ellerinde.."

Dean ona bir bakış attığında Crowley sustu ama sonra devam etti:

"En son baktığımda kafeste hala 3 kişi vardı.. Sam hala ayakta,-"

"Micheal?"

"Michael yere düşeli birkaç yüzyıl oluyor.."

Dean'ın yeşil gözleri büyüdüğünde Crowley omzunu silkti:

"Onun zayıf olduğunu herkes biliyordu, herif korkağın teki.."

Dean buna hafifçe gülerek önüne döndüğünde gülümsemesi suratında kalmaya devam ederek direksiyonu tuttu, sordu:

"Sammy hala ayakta, eminsin?"

"Evet.. 6.500 yıla yaklaştı-" Dean bununla irkilerek ona dönünce Crowley kaşlarını kaldırdı, Dean ise sordu:

"6 bin? 2 bin olması lazım-"

"9. çemberdeler Dean.. Sen 3. Çemberdeydin, her gün bir yıl.. Sam için her gün onun üç katı.. 6 ay, 6 bin yıl.. Kardeşin sana fark attı.."

Dean yutkunarak önüne dönerken sessiz, fısıldadı:

"Ve hala ayakta.. Şeytan'ın karşısında, 6 bin yıl.."

"Akli hala yerinde mi merak ediyorum doğrusu, ama evet ayakta.."

Dean derin bir nefes aldığında Crowley dikleşti, sordu:

"Senin meleğin nerede?"

"Cas? Bilmiyorum.."

"Duyduğuma göre komutan olmuş.. Raphael de geri dönmemiş, seninki lider.."

Dean gülerek 'güzel' diye mırıldandığında Crowley onu izliyor, mırıldandı:

"Neden buradasın?"

Dean bakışlarını kucağına indirdiğinde Crowley hala onu izliyor, konuştu:

"Gerçekten teklif edeceksin, değil mi? Kıza?"

Dean gülerek ona dönerken çaresiz, sordu:

"Vakti gelmedi mi? 6 aydır onunlayım, bir kere bile soru sormadı.. Beni kabul ediyor-"

"Çünkü oğlunu kurtardın, her kadın onun karşılığında yumurtalıklarını verir!"

Dean yüzünü buruşturduğunda Crowley hala kızgın, konuştu:

"Sam bunu istemezdi Dean-"

"Sam istediği için buradayım!"

Crowley ona bakakaldığında Dean gerekenden fazlasını söylemiş, önüne dönerek arabayı çalıştırdı, vitesi çekip yola döndü ve eve giderken konuştu:

"Toz ol."

Crowley dramatik bir iç çekişle yok olduğunda Dean onun boş bıraktığı koltuğa bir bakış attı, sonra önüne dönerken Sam'in hala ayakta oluşu gözlerinin önünde, gaza bastı.

* * *

III

"Dean.. Geç kaldın, kötü bir şey söylemediler, değil mi?"

Dean içeri girdiği sırada oraya gelen Lisa'ya 'hayır' diyerek onu rahatlatırken cevapladı:

"Chester ile karşılaştım, biraz konuştuk.."

Lisa gülümseyerek başını salladı ve dönüp mutfağa giderken Ben merdivenleri pata küte iniyor, sordu:

"Nasıl? Kötü mü?"

"Güzel evlat.. Annene yardım et-"

"Hey-" Dean ona bir bakış attığında Ben 'of'layarak mutfağa gitti, Dean de merdivenleri çıkarak odasına gitti.

İkisi birçok geceyi aynı odada geçirseler de Dean aynı odaya girmek istememiş, Ben'in bundan etkileneceğini söylemişken Lisa onun sanki *neden* birisiyle aynı odada kalmak istemediğini anlamış, karşı çıkmamıştı.

Dean kendi odasının kapısını kapatıp yürüyerek yatağa oturduğunda çekmeceli dolabının üzerinde duran şeylere öylesine bir bakış attı. Ben'in Lisa ile bir resmi, üçünün bir resmi, artık buralı olduğunu gösteren bir sürü ıvır zıvıra dair giriş kartı dolabın üzerini süslerken Dean ayağa kalkarak dolaba yürüdü ve üçüncü çekmeceyi açarak yere çöktü.

Normal göze göre çekmecede sadece gömlekler varken Dean üstteki gömlekleri kenara kaydırduğunda altında çıkana baktı. Ben'in gazlı kalemiyle çizilmiş şeytan tuzakları ve simgelerin üzerinde duran silahın yanında Cas'ın son yok oluşunda koltukta bıraktığı kolye hala orada ve güvende duruyor, Dean bir süre kolyeyi izledi.

Genç adam kardeşinin 6 bin yıla rağmen ayakta duruşuyla gözlerinin dolduğunu hissederek gömleği tekrar yerine kapattı ve çekmeceyi iterek döndü, sırtını dolaba vererek yerde oturdu.

Oda kahverengi ve sarılarla döşeli, Dean'in hayatı boyunca kaldığı motel odalarının kat be kat lüksüne sahipken Dean yine de hiçbir zaman yerleşememiş, derin bir nefes alarak gözlerini kapattı ve başını dolaba bıraktı.

Chester'in söyledikleri yalan değil, Dean *gerçekten* yüzüğü almışken sadece amacı gerekli olursa hazır olması olmuş, yine de bir yandan bunu istediğini kendine itiraf etmeye çalışırken derin bir nefes aldı.

Dean Lisa'yı *seviyor*, sadece sevişi belki o kadar şehvetli değil, ama birinin evlenmek için şehvete ihtiyacı da yokken genç adam iç çekerek kalktı ve kendini yatağa atarak bu sefer tavanı izlemeye başladı.

6 ay.

6.500 yıl.

Dean 30'da çözülmüşken Sam'in 6.500 yıl dayanabilmesi-

Dean yatakta yan dönerek camdan dışarıyı izlerken kardeşinin 6.500 yıldır görmediği açık gökyüzüne baktı, bir süre geçtikten sonra da ne kadar kalbi sıkışsa, ne kadar aşağıda yemeğin hazırlandığını duysa da farkında olmadan uykuya daldı.

“Dean, saat 8..”

Dean uyandığını söylerken Lisa koridorda ilerledi ve oğlunun hazır olup olmadığını sorgularken Dean de çarşafı iterek odasından çıktı, banyoya gitti. Genç adam hızlı bir duş alıp ardından dişlerini fırçalamak için lavabonun önüne geldiğinde bir an farkında olmadan mor fırçayı eliyle ittirdi ve maviye uzandı ama son anda mavinin Ben’in fırçası olduğunu, morun da Lisa’nınkini olduğunu hatırlarken mor fırçayı izledi.

Sam her zaman Dean’in asla kullanmayacağı mor, canlı pembe, cırtlak yeşil gibi renkleri seçmişken Dean gıcığına arada sırada onun fırçasını kullandığında Sam’in bağırsıklarını hala duyuyor, uzanarak mor fırçayı tutacak oldu ama sonra dönerek beyazı aldı ve diş macununu üzerine sıktı.

“Dikkatli ol bücür..”

Ben ona gülümseyen bir bakış atıp arabadan indi ve okula koşturup bahçede takılan arkadaşlarının yanına çökerken Dean onu izledi.

Genç adam bu çocuğu hala ilk gördüğü zamanki gibi seviyor, Lisa’ya dönmesinin belki de en faydalı yanı Ben’le vakit geçirebilmesiyle vitesi değiştirerek yola koyuldu.

Dean açıktan aldığı lise diplomasının bir işe yarayacağını hiç düşünmemiş, diplomasız birini geçerek tamirhanede iş bulabilmişken en azından bildiği ve sevdiği bir şeyi yapıyor, Lisa’nın yanında para kazanmadan kalması diye bir olayı düşünemiyorken garaja girdi, arabasını park edip çıkarken o sırada yanına park eden arabaya gülümsedi:

“Hannigan-”

“Dean, hey! Kahvaltı ettin mi?”

Dean ettiğini söylediğinde ondan biraz daha kısa ve her zaman neşeli olan adam da arabasından çıkıyor, kapıyı iterek konuştu:

“Marie beni şişko bir adam yapmak istiyor-”

“Seni diğer kızlardan korumaya çalışıyor Hannigan..”

Hannigan buna bir kahkaha atarken Dean de gülümsedi, arkadaşı ise sordu:

“Lisa seni bu kadar besliyor mu? Biz de evlenmeden önce öyleydik..”

Dean gülümsedi ama cevap vermedi, Hannigan da tamirhaneye girerken patronlarına geldiklerini bağırdı:

“Joe! Geldik!”

Geriden bir şeyler tangır tungur devrildiğinde Dean gülerek gözlerini devirdi, Hannigan da elindeki yemek torbasıyla üzerini değiştirmeye gitti.

Dean kendi projesinin etrafında dolaşarak bugün nereyi tekrar çalışacağına karar vermeye çalışırken Hannigan tulumunu giymiş, yürüyerek konuştu:

“Dean, dedikodu yapmak istemem ama dün Chester’la konuştum..”

Dean içten içe inlediğinde yüzünün ifadesi dşnesini belli ediyor olmalı ki Hannigan gülerek konuştu:

“Aynen yle dostum.. Akşama kadar Lisa'nın haberi olmazsa adiyim..”

Dean inleyerek arabaya dayandığında Hannigan omuzlarını silkti ve sordu:

“Teklif edecek misin? Yoksa hazır olsun diye mi aldın?”

Dean bir an adamı öpme isteğiyle dolarken omuzları gevşeyerek cevap verdi:

“Hazır olsun diye aldım.. Lisa gerçekten öğrenir mi sence?”

“Ben Chester'ı azarlarım.. Sen git giyin..”

Dean ona teşekkür ederek dinlenme odasına giderken Hannigan'ın telefonunu kulağına götürerek '*Chester, hey-*' demesini duydu ve rahatlayarak içeri girdi.

* * *

IV

[Christian Kane - Middle American Saturday Night]

"Hazırlık için alınan yüzüklere!"

Dean inlediğinde Hannigan bir kahkaha attı, Chester da özür dileyerek Dean'ın omzunu patpatlarken Joe zamanında kendisinin de aldığı söyleyince Hannigan sordu:

"Hangimiz yüzüğü aldığımız gün teklif ettik ki?"

Chester elini kaldırdığında Dean gülerek ona baktı, Hannigan da gülerek yeni bira almaya giderken Chester konuştu:

"Dean iyisini yapıyor, beklemek kız işi ama en güzeli, evlenince ne oluyor ki?"

Dean gülümsüyor, normal adamların normal konuşmalarını dinlerken o sırada barda tek başına içki içen bir kadının yanına gelen ve onunla konuşmaya başlayan oldukça yakışıklı adamı inceledi.

Adam kendinden emin bir tavırla kadına yaklaşmış, konuşmaya başlamışken kadın da doğru sinyalleri gönderdiğinde Dean yavaşça gözlerini kırıştırarak kendi sayısız tek geceliklerinden birinin uzaktan, *Sam'in açısından*, nasıl görüldüğünü izledi.

Kadınla adam flört ediyorlar, adam üzerine düşeni yaparak içki ismarlamayı teklif ettiğinde kadın da bu gece onunla gideceğini belli eden klasmandan bir içki söyledi, Dean bu kadar kolay olmasına sırtmadan edemediğinde Chester mırıldandı:

"Sana da veda partisi yapacağız dostum merak etme-" Dean irkilerek döndüğünde tüm masanın onu izlediğini görünce toparlanarak konuştu:

"Öyle düşünmedim-"

"Aw, utandı!"

Hepsi bağırırken Dean biraz öfkeyle kalktı ve tuvaletlere giderken gerideki şamatayı duymamaya çalıştı.

"Hepsini öldürmemi ister misin?"

Dean içten içe irkilerek bakışlarını aynaya kaldırdığında Crowley'i onu izlerken bulmuş, cevapladı:

"Onlardan uzak dur Crowley.."

"Emredersin patron.. Bobby'e ulaşamıyorum, nerede?"

Dean gözlerini kısınca Crowley barın tuvaletini inceliyor, mırıldandı:

"Ruhu hala ellerimde, biliyorsun.. Aramızda özel bir *bağ* var.."

"Eminim, o yüzden benim peşimdesin.. Ne istiyorsun Crowley?"

Crowley karşısına gelmiş adamı izlerken sakın, kahverengi gözleri onu izleyerek cevapladı:

"Dean, ben idealist bir iblisim, biliyorsun.. Seni böyle görmek olmayan kalbimi kırıyor.."
"O zaman onu gayet orada olan kıçına sok ve git, artık sizi istemiyorum-"
"O yüzden mi bana saldırmıyorsun?"

Dean gözlerini kıstığında Crowley sesi her zaman içmekten keyif aldığı viski kadar yumuşak, aksanını kaybetmemiş bir şekilde konuştu:

"Bir askerden başka bir askere ziyaret Dean.. İyi geceler.."

Ve yok olduğunda Dean neden onu yumruklamadığını düşündü, o sırada tuvaletin kapısı itilirken Hannigan sordu:

"Dean? Gidiyoruz?"

"Geldim.."

Ve onu takip edip çıktı, gruba giderken izlendiğini hissediyor, dudaklarını ısırarak sesini çıkartmadı.

* * *

V

"Hey.."

Lisa kanepede uyuyakalmış, onu duyunca gülümseyerek ona döndü ve fısıldadı:

"Hey.. Saat kaç?"

"1'e geliyor.. Gel hadi-" ve onu kucakladığında Lisa keyifli bir ses çıkartarak onun boynuna tutundu, Dean de gülümseyerek merdivenlere giderken Lisa fısıldadı:
"Güçlü erkeklerin faydası.. Yukarı kadar çıkabilirsen belki şanslı bir gece olur Winchester.."

Dean hafifçe sırttı ve yatak odasına kadar gidebileceğini söylediğinde Lisa gülümseyerek onun boynunu öpüyor, o zaman hızlanmasını mırıldandı.

Dean Lisa'nın kapısı aralık odasına girip halıda ilerledi ve onu yavaşça yatağa bıraktı, duyduğu olumlu sese gülümseyerek onun dudaklarını örttüğünde Lisa da onu kendine çekiyor, bu gece kalmasını fısıldadığında Dean sessiz, onun üzerine geçmiş, sesini çıkartmadan onu öptü ve sıcaklığını hissederek gözlerini kapattı.

Dean uyuyan Lisa'nın omzunu öpüp yataktan çıktı ve çamaşırını giydi, sonra sessizce koridora çıkıp Ben'in odasını kontrol etti, minik adamın hala uyuduğunu görünce memnun olarak kendi odasına gitti.

Dean elindeki kıyafetleri bir köşeye atıp elini saçlarından geçirdi ve cama giderek karanlık sokağa baktı. Bütün evler uyuyor, sadece sokak lambaları yanıyorken Dean'in bakışları gökyüzüne çıktı, yıldızsız gökyüzünü izlerken fısıldadı:

"6 ay Cas.. Ne dersin? Yarın teklif etmeli miyim? Tam 6 ay.. İsteddiği belli.."

Ve bir cevap bekledi ama Cas son 6 aydaki her sessiz konuşma gibi bunda da ona cevap vermeyince Dean mırıldandı:

"Zamanında konuşmayı hiç öğrenemedin, değil mi?"

Ve dönüp yatağına gitti, duşu boşverip öylece uzanarak gözlerini kapattı.

"Dean.. Dean!"

Dean irkilerek gözlerini açtığında Ben onu omzundan sarsıyor, fısıldadı:

"Dean-"

"Ne oldu? Hey, tamam-" Ben çocukken onu kurtarmış adama bakıyor, fısıldadı:
"Bahçede biri var.."

Dean onu geçip fırladı ve cama gidip baktığında gerçekten de ağacın oradaki elektrik direğinde birinin beklediğini görünce Crowley'e gözlerini devirerek döndü ve fısıldadı:

"Tamam büy, ben hallederim.. Sen burada kal, odadan çıkma-" Ben başını salladığında Dean eğilerek kotunu yakaladı ve giydi, sonra da gömleğini giyerek odadan çıkıp sinirle merdivenleri indi.

Bahçe sessiz, saat gecenin 4'ü, Dean çıplak ayaklarla bahçeye çıkarken sinirle fısıldadı:

"Saat 4! Beni rahatsız etmek ayrı, çocuğumu korkudan öldürmek farklı Crowley-" direğin oradaki onu duyunca ona döndüğünde Dean afalladı, Cas ise ona bakıyor, kaşlarını çatarak sordu:

"Çocuğun?"

Dean şokla onu izliyor, bir an bir şey diyemediğinde Castiel de onu izliyor, konuştu:

"Merhaba Dean."

* * *

VI

"Cas?"

Castiel hala orada, onu izliyorken Dean gözlerini kırpıştırarak dikleşip bir adım geriledi ve toparlandı, kaşlarını çatarak sordu:

"Burada ne işin var?"

Castiel de bunu duyduğunda kesintisiz bakışını koparttı ve onun omzunun gerisindeki eve bakarak konuştu:

"Cennet'te çok işim var Dean.. Melekler oldukça karmaşık bir kaosa sürüklendiler-"

"Evet duydum, komutan falan olmuşsun.."

Castiel'in kaşları çatıldı ve mavi bakışları ona dönerken Dean soruyu görmüş, elini cebine sokarak çenesini kaldırdı, cevapladı:

"Crowley.. Arada uğruyor.."

Castiel sessizce 'oh' dediğinde Dean başını salladı, ikisi birbirlerini izlemeye devam ederlerken bir süre sonra Dean patlayarak sordu:

"Evet? Bir şey söyleyecek misin?"

"Ne gibi?"

"Bilmem, neden 6 aydır hiç uğramadığın nasıl bir başlangıç Cas?"

Castiel kaşlarını çatarken ifadesi gelmesi gerektiğini bilmediğini yansıtıyor, Dean sönerek elini salladı ve onu boşverip eve giderken Castiel arkasından yürüyerek sordu:

"Dean?"

"Gecenin köründe bahçede konuşamam Cas, içeri gel.."

Ve evin kapısını itip içeri girdi, sonra da mutfağa giderken Castiel'in kapıyı dikkatle kapatmasını dinliyor, dolaba giderek bir şişe su çıkarttı. Artık ilk uzandığı şeyin viski olmaması Dean'in dikkatini çekerken Castiel mutfağa girmiş, konuştu:

"Halen Lisa ile kaldığını bilmiyordum.."

Dean buna kaşlarını kaldırmadan edemediğinde Castiel de ona dönmüş, cevapladı:

"Tahmin ediyordum.. Ama görmek şaşırtıcı."

"Şaşırtıcı? Duygulara geri mi dönüyorsun Cas?"

Castiel bundan hoşnutsuz bir biçimde kıpırdandığında Dean kendi kendine gülerek şişesini açtı, o sırada merdivenlerden inen Lisa uyku sersemi, sordu:

"Dean?"

Dean dikleşerek ona yürürken sesi usul, konuştu:

"Bir şey yok Lisa.. Hadi dön.. Dön tatlım, sabaha az kaldı-" ve onu öperken Lisa da cevap verdi, o sırada sabahlığının önünü sıkıyor, Castiel'e dönerken Dean de onun onları izlediğini görerek konuştu:

"O Cas, arkadaşım.. Cas, Lisa.."

Lisa hafifçe elini kaldırdı ama Cas duruşunu değiştirmedeğinde Dean genç kadını tekrar döndürdü ve merdivenlere yolladı, onunla birlikte çıkıp kendi odasına girdiğinde Ben'i bulunca delikanlı sordu:

"Kimmiş?"

"Arkadaşım bücür.. Yat hadi-"

"Arkadaşların garip Dean.."

"Öyleler.."

Ve onu da odasına sepetleyip kapıyı kapattı, sonra aşağı indiğinde Cas'ı bıraktığı yerde bulurken Castiel ondan önce konuşarak belirtti:

"Düzenini kurmuşsun."

Dean sanki bir hakaret duymuş gibi hissetmeden edemezken iç çekerek yorgun, sordu:

"Ne istiyorsun Cas?"

"Seni görmek istedim Dean. Ama istersen gidebilirim-"

"Gece 4'te mi?"

Castiel bir an bocalasa da sonra toparlandı, cevapladı:

"Özür dilerim, düşünmedim."

Dean başını salladığında Castiel derin bir nefes aldı, Dean onun gideceğini anladığında atılarak konuştu:

"Sam'den haber aldın mı?"

Castiel kaşlarını çattığında Dean yutkundu, Castiel ise sordu:

"*Sen* aldın mı?"

Dean başını yana çevirerek buzdolabının saatine bir bakış attı, Castiel ise sakin, mırıldandı:

"Aldın.."

"*Sen* aldın mı?"

"Hayır."

Ve bu Dean'i deli ettiğinde genç adam ilerledi, sesi kızgın bir fısıltı, ona bakarak sordu:

"Ne yaptın peki? 6 ay Cas! Hiç mi aklına gelmedik, sırf kanatlarını geri kazanana kadar mıydı ha? Söyle-"

"Sam'i oradan çıkartmak için bir yol arıyordum Dean."

Dean afalladığında Cas hala ona bakıyor, sesi sessiz mutfakta oldukça net, devam etti:

"Bir şey bulana kadar beni görmek istemeyeceğini düşündüm."

Dean şaşkın, onu izliyorken bir saniye sonra toparlandığında bakışları sert, sordu:

"Ve? Buldun mu?"

Cas'ın mavi bakışları onun yeşillerinden kaçıp alçaldığında Dean sinirle gülerek döndü ve masaya giderken içten içe aslında onun bir şey bulabileceğini düşündüğünü fark etmiş, konuştu:

"İki eski savaş dostu, hım?"

Ve dolabı açarak iki tekila bardağı çıkarttığında Castiel onu izliyor, cevapladı:

"Bir şey bulmuş olabilirim ama emin değilim Dean."

Dean bunu duyduğu an o kadar hızlı bir şekilde ona döndü ki bardak tezgaha inmeden yere düştüğünde Castiel bardağı görmüş, bir bakışla hızla durdurarak tezgaha yolladı, ardından Dean'e bakarak devam etti:

"Söylediğim gibi, Cennet çok karmaşık ve herkesin gözü benim üzerimde.. Araştırma yapmak, hele ki Cehennem'in en dibindeki kafesle ilgili bir şeyler söylemek çok zor.. Ama sanırım bir şeyler buldum, biraz daha vakte ihtiyacım var, biraz daha araştırmalıyım ama hiçbir şey bulmadığımı, denemediğimi düşünmeni istemedim."

Dean ağzının açılmasını engelleyemezken düşünceleri dört bir yana gidiyor, düşünmeden sordu:

"Kendini kötü hissettiğin için geldin."

Castiel bununla kaşlarını çatmış, başını geri çekerken cevapladı:

"Kendimle ilgili bir şey söylemedim, *senin* kötü hissetmeni istemedim Dean. Sam benim için de değerli, ama en çok *senin* için değerli."

Dean onun gözlerinde uzun süredir göremediği '*senin için*'i tekrar görebildiğinde içten içe, acımasız bir bencillikle bir an mutlu olurken Cas'ın kendini adamışlığı başını eğmesine sebep oldu, o anda da düşünceleri tekrar Sam'e giderken sordu:

"Nasıl?"

Cas zeki bir melek, nasıl değerli olduğunun değil de Sam'i nasıl çıkartabileceklerini sorduğunu anlamışken cevapladı:

"Sam bir melek değil.. Ama bir insan da değil.. Ayrıca, düşünürsen, bir iblis *de* değil."
"Yani?"

Castiel onun sesindeki kızgın sabırsızlığı duymuş, dikleşerek devam etti:

"Kafes Lucifer'in olduğu şeylere karşı kilit taşıyor: iblis ve melek. Kardeşin bunların hiçbirisi değil."

"Yani teknik olarak çıkabiliyor, bunu mu söylüyorsun?"

"Evet. Ama *nasıl*, onu bilmiyorum."

Dean onu izliyor, kaşlarını çatarken cevapladı:

"Benim 10 saniyede bulduğum mantığı sen 6 ayda mı buldun, bunu mu söylüyorsun?"

Castiel'in mavi gözleri bunu duyunca kısıp kızgınlıkla dolduğunda Dean azarlanacağını anlamış, kendini buna hazırlarken Cas onu yanıltmadı:

"Babamızın olmadığı, en büyük üç kardeşimin öldüğü ve bir tanesinin de kayıplara karıştığı bir düzende *düzen* oturtmaya çalışırken kimsenin umursamadığı ve *bozuk* olarak

nitelendirilen bir adam için düşüncelerimi harcıyorum ve sen beni *aşağılıyor* musun Dean?"

Dean bir an onun öfkesine karşı bir şey söyleyemedi, ama sonra atılarak cevapladı:

"Hey! Bozuk değilim ben!"

Castiel kızgınlıkla tekrar gözlerini kısınca Dean geri sindi, ellerini kaldırarak konuştu:

"*Tamam*, tamam.. Anlat, devam et.."

Castiel için bu yeterli olmuş olacak ki omuzları 2 milimetre kadar gevşedi, devam etti:

"Kafesi inceleyebilmek için aşağı inmemiz lazım, tabii ki bu imkansız."

"Ama-"

"Senin için indim, doğru. Tekrar olsa yine inerim, yine doğru. Ancak o sırada bana babam güç vermişti Dean."

Dean *'tekrar olsa yine inerim'*i duymazlıktan gelirken sessiz, sordu:

"Şimdi kendi gücünle inemez misin?"

"Ne için?"

Dean afalladığında Castiel sakin, devam etti:

"Kafesi açıp açamayacağımızı bilmiyoruz, incelemekle aşağı inmem de sonuçsuz kalacaksa aşağıda bir hareketlenme yaratacaktır. Boşuna yukarı haber göndermek şu an için tehlikeli-"

"Ama Sam-"

"Sam'in unutulması onu çıkartmamız için daha olası bir ortam sağlar Dean."

Dean tüm mutsuzluğuyla ona baktığında Castiel başını yana eğmiş, konuştu:

"Kardeşini oradan çıkartmak için elimden geleni yapacağımı biliyorsun."

Dean sessiz kaldığında Castiel *'oh'*ladı ve zaten dikken *daha da* dikleşerek konuştu:

"Bilmiyorsun. İlginç, yaşanan bunca şeyden sonra hala bana güvenmiyorsun-"

"Cas *hadi*, öyle değil! Ayrıca kafamı okumayı bırak-"

"Ruhun oldukça yüksek sesle konuşuyor."

Dean lafını yuttu, ardından konuştu:

"Sana güvenmiyor değilim Cas.. Sadece.. Umut etmek istemiyorum.."

Castiel buna bir şey söylemediğinde sessizlik yavaşça uzadı, en sonunda bu sefer Cas ilk defa konuşan olarak mırıldandı:

"Kardeşin o kafeste güvende Dean. Yaşlanmıyor, ölmüyor. Bizi beklediğinden de eminim.."

"Sanmıyorum.. Bana kafesi açtırmamam için söz verdirdi.."

Castiel tek kaşını kaldırırken sakin, sordu:

"Sen öldüğünde onun normal hayata dönmesi için ona söz verdirmiştin, ne değişti?"

Dean ona bakarken beyninden geçen *'ben sözümü tuttum'*ü ona yansıtmiş olacak ki Castiel aniden mutfakla ilgilenmeye başlayarak konuştu:

"Lisa.. Ve Ben, değil mi?"

Dean başını salladığında Cas da onayladı ve mavi bakışlarını etrafta gezdirirken sordu:

"Mutlu musun Dean?"

"Ruhum o konuda konuşmuyor mu?"

Castiel bunu duyunca ona dönerken sakın, cevapladı:

"Hayır, konuşmuyor. Mutlu musun Dean?"

Dean etkisi olmayacağını bilse de ona kafa atma isteğiyle dolmuş, konuştu:

"Mutluyum. Neredeyse bir karım ve çocuğum var-"

"Neredeyse.. Yüzük aldığını duydum-"

"Nereden? Chester sana da mı söyledi, inanırım-"

"Yarım saat önce benimle konuşmuyor muydun?"

Dean 'oh'ladığında başını eğerek elini saçlarından geçirdi, sonra tekrar başını kaldırarak sordu:

"Onları duyuyor muydun?"

Castiel dikkatle onu izliyor, *'elbette'* dediğinde Dean tekrar bakışlarını kaçırdı, sonra sordu:

"Neden hiç cevap vermedin?"

"Ben Tanrı değilim, dualara cevap vermek gibi bir görevim yok-"

"Korktum desene.."

Castiel cevap vermediğinde Dean hafifçe gülümsedi, Castiel ise sordu:

"Gerçekten evlilik mi teklif edeceksin?"

Dean onun ifadesine, gözlerine bakarken evlilik ve kadınlar gibi terimlere ne kadar uzak hissettiğini düşünerek cevapladı:

"Bilmiyorum.. Etmeli miyim?"

"*Bana mı soruyorsun?*"

Dean buna güldüğünde Castiel de o çok nadir gülümseyişlerinden biriyle cevap verdi, Dean bir anda içi ısınarak ona yürürken onun kolunu tutup sıktı, konuştu:

"Gelmene sevindim Cas.."

Castiel başını salladı, sonra geri çekilerek konuştu:

"Uyuman gerekiyor.. Gitsem iyi olacak, Balthazar arkamı çok fazla kapatmaz.. İyi geceler Dean."

Ve ardından daha Dean ona *'nereye'* ya da *'Balthazar kim?'* diyemeden yok olunca Dean arkasından bakakalmış, ağzını kapattı.

* * *

VII

"Arkadaşın kalmadı mı?"

Dean tekrar uyumaya gitmemişken doğmuş güneşi fark ederek başını kaldırdı ve içeri giren Lisa'yı görürken cevapladı:

"Kalmadı.."

"O saatte nasıl gitti-"

"Kendi ulaşım aracı var.. Günaydın.."

Dean'ın konuyu kapatmasıyla Lisa da başını salladı ve sonra dolaba giderek kahvaltayı hazırlamaya başladı, Dean ise sessiz, camdan dışarıyı izledi.

"Günün nasıl geçti Ben?"

Akşam yemeğinde Ben bir enerji topu, belli ki bugün bir şeyler olmuşken heyecanlı, Dean'e de dönerek anlatmaya başladı:

"Okul çıkışında olay oldu!"

Dean gülümsüyor, kız için mi diye sorunca Ben gözlerini devirerek cevapladı:

"Hayır, belki.. Bilmiyorum, Taylor bir anda delirip Mark'ı bahçenin diğer tarafına uçurdu!"

Lisa'nın gözleri büyüdüğünde Dean de şaşırılmış, sordu:

"Öylesine uçurdu?"

"Hayır, gerçekten! Sonra da benim nerede olduğumu sordu, o sırada bir adam geldi, Taylor'un amcasıymış, Taylor'ı saçından yakaladığı gibi götürdü-" Lisa dehşete düşmüş, neden bahsettiğini soruyorken Dean tabağı itti, öne eğilerek sordu:

"Ben, bana bak.. Taylor.. *Gerçekten* farklı mıydı?"

Lisa anlamamış, şaşkınlıkla dönerek sordu:

"Dean?"

Ama Dean ona aldırıyor, Ben'e bakıyorken genç delikanlı da şaşırılmış, cevapladı:

"Yani.. Bir anda Mark'ı *uçurdu* Dean-"

"O amca.. Taylor'ı ne yaptı? Kimdi?"

"Kısa boylu, siyah saçlı bir adam.. Takımı vardı-" Dean inleyerek masayı itti ve kalkarak salona giderken yüksek sesle bağırdı:

"Buraya gel! Derhal!"

Lisa da kalkmış, onun arkasından koştururken ne olduğunu sordu ama o anda çalan kapı ziliyle irkilirken Dean kapıya yürüyüp rüzgar gibi açtı, sonra da onu yakasından çektiği gibi içeri atarken Lisa içeri girene baktı.

Ben de salona koşmuş, görünce tüm heyecanıyla bağırdı:

"O Dean! *Amca!*"

Dean 'aha' diyorken Lisa oğlunu arkasına almakla meşgul, sordu:

"Dean?"

"Tamam Lisa.. İkiniz içeri gidin-"

"Hayır. Beni tekrar dışlamayacaksın, değil mi?"

Dean bunu beklememiş, Lisa'ya döndüğünde Crowley 'uu'layarak takımını düzeltti, Dean ona bir bakış atıp çenesini kapatmasını söylerken Lisa'ya dönerek konuştu:

"Lisa, bu Crowley.. Crowley, asla dokunmayacağın iki kişi-"

"Bir tanesini koruduğum gerçeğini göz ardı etsen de.. Memnun oldum Bayan Braeden.."

Lisa kaşlarını çatığında Dean kapıyı iterek kapatıyor, devam etti:

"Lisa, Crowley bir iblis. Onunla bir şeye anlaşma. Ben, bu adamla konuşmayacaksın."

Crowley müzikal dolu bir 'hıhım' çıkartırken Lisa gözlerini kırıştırmış, sordu:

"Beni uyardığın adamlar-"

"Evet.. Siyah gözlüler-" Crowley nezaketle gözlerini siyaha çevirdiğinde Ben irkilerek geriledi, Dean çocuk için üzülmeden edemezken Crowley'e dönerek konuştu:

"Ne istiyorsun? Neden dolanıyorsun Crowley?"

Crowley de bununla ciddiye dönerken ona dönüyor, cevapladı:

"İlk olarak ben etrafta olduğum için çocuğun bu akşam bu evde.. Bir teşekkür duydu mu?"

Dean ona o teşekkürü biraz zor duyacağını gösterirken Crowley dramatik bir iç çekişle devam etti:

"İkinci olarak ne zamandan beri benden bir zarar gördün Dean? Bu öfke neden?"

"Etrafımda sizi istemiyorum da ondan! Ben bu işi bıraktım-"

"Ama iş seni bırakmıyor, değil mi?"

Dean gözlerini kısarken Crowley parmağını kaldırdı, tam o anda Cas Dean'in tam dibinde belirince Dean irkilerek ona baktı ama Cas öfke dolu, hızlı nefesler alırken konuştu:

"Seni uyardım Crowley-"

"Ben de senden emir almadığımı hatırlattım Cas.."

Castiel bir adım atarak Dean'in önüne geçtiğinde Dean kendi gözleri büyüyerek Cas'a baktı, Crowley ise meleği izliyor, konuştu:

"Anlaşmayı bozmadım, beni o çağırdı-"

"Çünkü okula gittin-"

"Sen geç kaldın!"

Dean neler olduğunu anlamaya çalışırken o anda zangırdayan camlarla atılarak konuştu:

"Hey! Cas hey, sakinleş! Crowley, neler oluyor? Birinizin suratını dağıtmadan konuşun! Yumruklarım onda işe yaramıyor ama sende yarar!"

"Ah, her zaman erkek arkadaşını seçiyorsun Dean-"

"Crowley!"

Crowley iç çekerken Dean farkında olmadan Cas'ın sırtına elini koydu ve hafifçe sıvazlayarak orada olduğunu hatırlattı. Bu işe yarayacak olacak ki camların sıkışması durdu, Castiel derin bir nefes alırken Crowley konuştu:

"Bir daha evi yıkmadan önce kimin şeytan tuzağında olduğuna dikkat et.."

Castiel bununla kaşlarını çatı ve ona bakarken Crowley parmağını halıya çevirip bir daire çizdi, Dean kıpırdanırken konuştu:

"Önlem almayacak da değilim-"

"Bir şey söylemedim Dean.. Ama şu anda hapsolmuş olan benim, çocuğu kurtaran benim, Sam'den haber getiren de benim ama hala işkence gören benim! Duygularım hassaslaşmaya başlayacak, uyardı demeyin.."

Cas tüm kızgınlığıyla bir cevap verecekken Dean bu kadarının yettiğine karar vermiş olacak, onun etrafından dolaşıp önüne geçti ve kendini ikisinin ortasına sokarken konuştu:

"Yeter. Crowley, sus. Cas, gerile."

Cas bir adım gerilediğinde Crowley tek kaşını kaldırdı, Dean ise Crowley'e dönerek devam etti:

"Ne anlaşması?"

Crowley derin bir nefes alıyor, omuzlarını gevşetirken sakın, cevapladı:

"Cennet ve Cehennem belirli protokollere ulaşmaya çalışıyor.. Ne de olsa artık elimizde 2 büyük melek var.. Erkek arkadaşın Cennet'in elçisi, ben de Cehennem'in.."

Dean kaşlarını çatmış, onu izliyorken dönerek Cas'a bir bakış attı, onun Crowley'i izlediğini görünürken tekrar iblise dönerek sordu:

"Ve?"

"Ve'si Cas ve ben bu aralar sık görüşüyoruz.. Benim kanatlarım olmadığı için Castiel devamlı aşağı iniyor.."

Dean yanındaki meleğin hafifçe kıpırdanmasıyla ona dönerken sessiz, sordu:

"Cas? Aşağı iniyor muydun?"

"Ah evet, neredeyse her gün.. Cehennemde ona da bir yer açacağız.."

Dean şaşkın, kalbinin sıkıştığını hissederken sordu:

"Neredeyse her gün Cehennem'e mi iniyorsun?"

Castiel Crowley'e Dean'i bile korkutabilecek bir bakış attığında Dean midesine yumruk yemişçesine geriledi, sonra dönerek mutfağa giderken Cas arkasından yürüdü:

"Dean-"

"Şimdi değil Cas-"

"Ama Dean-"

"Şimdi değil dedim!"

Ve arka kapıyı açıp dışarı çıktı, kapıyı çarparak giderken Castiel bir an kapıya baktı, sonra dönerek Crowley'e baktığında iblis gülümsedi:

"Sana beni sıkıştırma dedim-"
"Bunun için ceza alacaksın Crowley-"
"Oh evet, *sert olsun..*"

Castiel sanki öfkeden bir yerleri yıkacak, dönüp Dean'i takip ederek dışarı çıktığında Crowley gülümsüyor, şokla onları izleyen ikiliye dönerek sordu:

"Viski var mı?"

* * *

VIII

"Dean.."

Dean bahçede geziniyor, bir ileri bir geri gidiyorken onu duyunca öfkeyle döndü ve konuştu:

"Bana yalan söyledin-"

"Teknik olarak-"

"Tekniğin ağzına sıçtırtma Cas! Bana hiçbir yere inmediğini söyledin! Beni geçtim, *Cehennem*'e inmişsin! Hani inmek riskliydi? Hani dikkat çekerdi!?"

Castiel sessiz, yavaşça verandanın basamaklarını indiğinde kapı arkasından kapandı, bahçe tekrar karardı. Castiel ona bakan Dean'ın önüne gelmiş, içerideki öfkesini bırakmış gibiyken cevapladı:

"Dean.. *Cehennem*'e indim evet, ancak 9. Çember'e kadar inmedim.. İnemem, söyledim.. Crowley seni sinirlendirmeye çalışıyor-"

"Ve başarıyor! Biz arkadaş değil miyiz, neden bana da söylemiyorsun-"

Dean aniden susunca Castiel kaşlarını çattı, Dean ise toparlanarak derin bir nefes alıp tekrar denedi:

"Beni karanlıkta bırakman hoş değil. Crowley benim eksiklerimi kullanabilecek bir herif.."

Castiel bildiğini belli edercesine başını eğdiğinde Dean onu izliyor, sordu:

"Ayrıca şu anlaşma nedir? Neden bahsediyorsunuz?"

Castiel rahatsızca kıpırdanınca Dean sesini sertleştirerek sordu:

"Cas."

Bunun üzerine başka çaresi kalmayan melek başını kaldırıp ona bakarken cevapladı:

"Benim hareketlerim takip altında olabiliyor.. Ancak Crowley daha serbest.."

"Ve?"

"Sen buraya taşındığından beri evi koruyorum, teknik olarak ibislere görünmez olduğunu söyleyebilirim.. Ayrıca Ben ve Lisa da korunuyorlar.."

Dean bunu duyunca şaşkınca bir adım geriledi, ona bakarken Castiel devam etti:

"Crowley korunmaya rağmen mekanı ve korunmaları bilen tek iblis. Sebebi senin ona güveniyor olman-"

"Efendim-"

"Crowley de bunun farkında, ben de onunla seni rahatsız etmemesi üzerine anlaştım, en azından anlaştığımı sanıyordum ancak görünen o ki seni yine de rahatsız ediyordu.."

Dean neye tepki vereceğini şaşırırken ilk aklına gelenle başladı:

"Beni rahatsız etmiyor Cas.. Tam aksine bana bilgi getiriyordu, ayrıca bugün Ben'i korumuş.."

"Ben'i ben de koruyorum Dean."

Dean onun sesinde sanki bir yarış yakalamış, hafifçe gülümseyerek ona baktığında Castiel toparlandı, konuştu:

"Sana bilgi getirmemem seni ciddiye almadığım anlamına gelmiyor.. Tam aksine, isteklerine saygı duyuyordum."
"Ayrıca Sam için bir şeyler bulana kadar bekliyordun?"
"Evet.."

Dean yavaşça başını salladı, sonra gülümsemesi yüzüne yayılarak konuştu:

"Yalancı.."

Cas irkilerek başını kaldırdığında Dean daha da sırtarak devam etti:

"Yalancı.. Bir gözün devamlı buradaysa, hatta benim kendi kendime konuşmalarımı bile dinliyorsan Crowley'nin geldiğini zaten biliyordun.. Crowley'nin geldiği gece buraya damlaman Sam için bir şey bulduğundan değil.. Ki bulmamışsın.."

Castiel kaşlarını çatınca Dean sırtıyor, konuştu:

"Kıskanç.."

Ve onu geçerek eve giderken hala gülümsüyor, başını iki yana sallayarak eve girdi.

Dean eve girdiğinde gülümsemesinden eser kalmamış, salona girerek konuştu:

"Sen neden etraftasın peki? O iblisler neden Ben'in peşindeydi?"

Crowley oturduğu kanepede içkisini yudumluyor, cevapladı:

"Bunun için melek de gelse iyi olur.."

Ki melek de içeri giriyor, ona bir bakış attığında Dean de diğer kanepeye çöktü, Cas'ın yürüyüp yanına oturmasını izlerken tekli koltukta gömülmüş Lisa ve Ben'e bakarak konuştu:

"Lisa, özür dilerim.. Ama ben çağırmadım, görüyorsun.."

Lisa bir şey söylemiyor, oğluna sarılmış bir şekilde izlerken Dean Crowley'e döndü, iblis kadehini indirerek cevapladı:

"Dean, kralımız seni istiyor."

Dean kaşlarını çatığında Castiel'in gözlerini kapattığını gördü, anlamaya çalışırken sordu:

"Kralınız?"

"Evet.. Sam."

Dean ona bakakaldığında Crowley kadehi şerefine kaldırıp sırttı ve bir yudum aldı.

* * *

IX

"Kral? Nasıl Kral? Cas?"

Castiel derin bir nefes alırken yükün üzerine düştüğünün farkında, Dean'e dönerek konuştu:

"Sam'in Kral Çocuk olduğunu biliyorsun Dean.." ¹

"İyi de-"

"Cehennemde Sam'in o kafesten çıkmasını isteyen büyük bir kitle var Dean.. Krallarını kaybetmiş durumdadır, Lucifer öncesinde o kafesteyken yine de tüm Cehennemle iletişime geçebiliyordu ama artık geçemiyor.. Michael'ın özü o kafeste olduğu sürece melekler birbirlerinin güçlerini siliyorlar.. Dışarı enerji yayan tek canlı Sam.."

Dean sadece bakıyor, yeşil gözleri onun söylediği şeyleri yakalamaya çalışırken Castiel de sakin, ona bakarak devam etti:

"Sam'in yaydığı enerjiden anladıkları şey de açık.. Sen."

"Ben?"

"Evet.. Sam'i ayakta tutan şey sensin.."

Dean kaşlarını çatmaya başlamış, eliyle Crowley'i gösterdiğinde Crowley rahat, açıkladı:

"Bu yüzden senin için bir av partisi başladı.. Seni aşağı götürüp, kırıp ardından da Sam'in hissedebileceği bir noktaya bırakırlarsa Sam içeride mutlu olacak-"

"Sen delirdin mi-"

"Ben öyle düşündüm dedim mi? Mantık o, Sam seni istiyor ve-"

"Sam beni aşağıda istemiyor!"

Crowley buna başını çevirerek Cas'a bakınca Dean dönerek sordu:

"Cas?"

Castiel üzüntü dolu, mavi gözleri geldiğinden beri ilk defa bir duyguyu bu kadar net gösteriyorken cevapladı:

"Sam'in 6 bin yıldan sonra net düşünmesini bekleyemezsin Dean-"

"Beni gerçekten aşağıda mı istiyor?"

"Seni tekrar görmek istiyor, orası doğru.. Neresi olduğu önemli değil.."

Dean sarsılmış, kanepeye yaslanırken Lisa ilk defa söz aldı ve sordu:

"Sam Cehennem'de mi?"

Bununla tüm bakışlar genç kadına dönünce Castiel sakin, cevapladı:

"Dean'in kardeşi tüm insanlığı kurtardı ve karşılığında Cehennem'e kapanmayı kabul etti. Yaptığı büyük bir fedakarlık, sonsuza kadar şeytanla aynı kafeste kalacak.."

Dean bunu duyunca hafifçe irkildi ama Castiel yanında oturuyor, sakinlik yayıyorken konuşmaya devam etti:

¹ Boy King.

"Amacımız hem Dean'i korumak, hem de Sam'i oradan çıkartmak.."

Crowley hafifçe güldüğünde hepsi ona baktı, rahat adam cevapladı:

"Ne? Kafesi açmak kolay, Lucifer oradan çıkmadan Sam'i almak zor.."
"Nasıl kolay?"

Castiel Dean'in sorusuna döndü, cevapladı:

"Kafes'i dışarıdan açmak aslında kolay Dean, bizim için.."
"Siz?"
"Melekler.."
"O zaman neden aşağı inmiyorsun!?"

Castiel bununla sanki patlamış, ona dönerken konuştu:

"Dean, aşağı inip o kafesi açmamı istiyorsan yapabilirim, hemen şimdi yaparım-"
"Cas-"
"Ama sonuçlarına hazır mısınız? Buna katlanabilecek misin? Şimdi aşağı inip o kafesi açsam ilk saniyede öleceğim, içeride bir Lucifer, bir Michael ve bir Sam var Dean, hiçbiri beni tanıyacak mı sanıyorsun? O kafeste birikmiş enerji hakkında bir fikrin var mı?"

Dean atılarak bir şey söylemeye çalıştığında Cas hala sinirli, devam etti:

"Ölmek konusunda problemim yok, istersen ineceğim, ama kapıyı kim tutacak? Sadece Sam'i oradan çıkartıp kapıyı tekrar kim kapatacak? Sam'i kim kontrol altında tutabilecek? Kim yukarı çıkartacak güce sahip? Sen değilsin boşuna nefes harcama."

Dean çenesini kapattığında Cas ona bakıyor, konuştu:

"O yüzden şimdi karar ver. Ya beni yolla ve sonuçlarına katlan, Sam'e bu 6 bin yılı boşu boşuna geçirtmiş ol, ya da her fırsatta bana neden onu kurtarmayı denemediğimi sormayı bırak."

Dean bununla başını çevirip önüne baktığında Castiel onun profiline bakarak kararını bekledi, Dean ise sessiz, bir süre sonra sordu:

"İn desem-"
"İnerim, biliyorsun."

Dean *biliyor*, gözleri dolarak Cas'ın onun için, sırf o istediği için yapacağı şeylerin sınırı olmadığını bir daha görünce dönerek ona baktı, Cas'ın ondan bir karar beklediğini fark ettiğinde de cevapladı:

"Bir yere gitmiyorsun.. Sustum, tamam.."

Cas ona bakıyor, bir an başını yana yatırarak sanki onun kararını onun ruhunda sorguladı, sonra önüne dönerek Crowley'nin kalkmış kaşına sert bir bakış atarak konuştu:

"Crowley'nin bu av partilerinden haberdar olması da cabası-"
"Ama Dean'i koruyan da benim, ne iş-"
"Ben de onu koruyorum, senden daha fazla-"
"Hey! Tamam!"

Dean Cas'ın kolunu tutup onu geriletti, ardından Crowley'e parmağını kaldırarak konuştu:

"Onu tuzağa düşürmeyi bırak-"

"Ama çok eğlenceli-"
"Crowley."

Crowley gözlerini devirdiğinde Dean Cas'a döndü, fısıldadı:

"Sen de her fırsatta atılma, beni koruduğunu biliyorum-"
"Bilmiyordun Dean, kırgındın-"
"Artık biliyorum, tamam mı?"

Castiel derin bir nefes almak dışında bir şey yapmadığında Dean olayları toparlamak için konuştu:

"Pekala.. Crowley, bunu söyleyeceğimi düşünmezdim ama teşekkür ederim.. Cas, sen de artık daha fazla bilgi verirsen sevinirim.. Crowley, gidebilirsin.. Cas sen istersen kal.."

Crowley gözlerini devirirken Castiel mırıldandı:

"Tuzağı kaldırdım Crowley."

Crowley '*ah o zaman tamam*' diyerek *tekrar* gözlerini devirip yok olduğunda Cas konuştu:

"Fazla ısrarcı-"
"Kime çekmiş.. Tuzağı tekrar kur.."
"Kurdum.."

Dean '*elbette kurdun*' diyerek kalkarken diğer ikisine döndü, Lisa ise konuştu:

"Dean, konuşabilir miyiz? Özel.."

Dean yüzünü buruşturup onu takip ettiğinde Ben hala koltukta oturuyor, Cas'ı izlemeye devam etti.

* * *

X

"Bana söylemek istediğin bir şey var mı Dean?"

Dean kapının kapanmasını izliyorken kapana kısılmamış gibi hissetmeye çalışıyor, şaka yaparcasına sordu:

"Sam öldü?"

Lisa gözlerini kısınca Dean sönerek cevapladı:

"Bilmiyorum Lisa.. Ne söylemem gerekiyor?"
"Cas? Bana başkasıyla ilişkide olmadığını söylemiştin.."

Dean öylesine afalladı ki bir an cevap veremediğinde Lisa ellerini kaldırarak konuştu:

"Tahmin etmeliydim.. Gerçekten Dean, tam senlik hareket-"
"Ne benlik hareket-"
"Erkek arkadaşın gelene kadar başka bir limanda beklemek! Hayır bir de inandım-"
"Bir dakika bir dakika.. Cas'ın erkek arkadaşım olduğu nereden çıktı!? Adamı daha yeni gördün-"
"Sadece sevdiklerinin ismini kısaltan sensin.. Sam, Bobby, şimdi de Cas.."
"Samuel mi diyecektim-"
"Dean!"

Dean pıstığında Lisa gerçekten kızmış görünüyor, devam etti:

"Crowley onun erkek arkadaşın olduğunu söylediğinde neden itiraz etmedin peki?"
"Efendim!?"
"Dedi! İçeride erkek arkadaşını seçtiğini söyledi ve ikinizin de kılı kıpırdamadı!"

Dean gözlerini kırpıştırırken *böyle* bir anda *böyle* bir şeyle uğraştığına inanamıyor, cevapladı:

"Cas ve ben birlikte değiliz Lisa.."
"Ama benimle de birlikte değilsin, değil mi? 'Cas, bu Lisa..' Kız arkadaşım değil, birlikte yaşadığım kadın bile değil.."

Dean onun sesindeki kırgınlıkla ona baktığında Lisa'nın ne kadar *yorgun* göründüğünü fark ederken genç kadın devam etti:

"İyi bir adamsın Dean.. Sana çok şey borçluyum, sen olmasan Ben burada olmayacaktı, sırf bu yüzden ihtiyacın olan her şeyi yapabilirim ama buna daha fazla devam edemem.."

Dean afalladığında Lisa da yorgun bakışlarını ona çıkartarak konuştu:

"Burada kalabilirsin, burada saklanmaya da devam edebilirsin.. Seni dostum olarak görüyorum Dean, ihtiyacın olan her an burada olacağım ama kendimi bir ilişkide olduğumuza dair kandırmak istemiyorum.."

Dean yutkunduğunda Lisa da hafifçe gülümsüyor, cevapladı:

"Hem.. Yüzüğü bana vermeden engellemek en iyisi, değil mi? Ben'i buna sürükleyemem.."

Dean irkildiğinde Lisa gözleri yaşlı, sordu:

"Aldın, değil mi?"

Dean dudaklarını ıslattı, cevap verecekken Lisa fısıldadı:

"Hiç evlenme teklifi almadım.."

"Tatlım, istersen teklif edeyim, edebileceğim tek kadın sensin.."

Lisa bununla güldüğünde Dean de gülümseyerek ona baktı, kendisi de yorgunken cevapladı:

"Teşekkür ederim.."

"Saçma sapan konuşma da yüzüğümü getir.."

Dean buna iyice gülerek başını salladı ve onun önüne gelmiş, yavaşça alnından öperek beklemesini fısıldadı, dışarı çıkarak odasına gitti.

Dean odasına girdiğinde Cas'ı orada bulunca şaşırmadı ve dolabına giderek çekmeceyi çekerken konuştu:

"Lisa'ya evlenme teklif edeceğim-" Dean o anda patlayan camlarla yere çökerken şokla dönerek ona baktı, Cas'ın boş boş onun gerisindeki duvarı izlediğini görünce bağırdı:

"Cas!?"

Cas bununla ayılmış gibi ona döndü ve eğilerek elini uzattı, konuştu:

"Özür dilerim Dean, beni şaşırttın.. İyi misin?"

Dean onun elini iterek kalkarken yeşil gözleri huzursuz, sordu:

"İyi misin?"

"Evet.. İzinle gideceğim-"

"Hayır! Yani bekle.. Lisa'yı halledeyim, döneceğim-"

"Dean, bunun için kalmam iyi bir fikir mi sence?"

"Neden, reddedecek ve geleceğim, bekle.."

Castiel kaşlarını çatmış, sordu:

"Neden seni reddetsin ki?"

Dean bunu duyduğunda kapıya varmış, dönerek ona baktı ve sanki neden tatlı sevdiğini açıklar gibi rahatlıkla cevapladı:

"Çünkü onu sevmiyorum Cas.. Bekle.."

Ve dışarı çıkıp kapıyı arkasından kapattı, sağındaki cam parçalarını silkeleyerek Lisa'nın odasına gitti.

Lisa onu bekliyor, o girince gülümseyerek konuştu:

"Çok heyecanlı.. Göster.."

Dean onun emirlerine gülümseyerek önüne gelen kadına kutuyu açtığında Lisa nefesini tutarak elini ağzına götürdü ve fısıldadı:

“Dean.. Bu çok güzel..”

Dean memnun olmuş, çıkartarak ona uzatırken sordu:

“Lisa, benimle evlenir misin?”

Lisa gülümsüyor, başını salladığında Dean şokla ona baktı, genç kadın ise elini savurarak konuştu:

“Bırak 5 dakika nişanlı olayım! Tak!”

Dean buna hafifçe gülerken kutuyu yatağa attı ve onun elini eline alıp yüzüğü geçirdi, Lisa da tatlı tatlı iç çekerek eline bakarken konuştu:

“Dean Winchester’ı kafesledim.. Yaşasın..”

Dean onu izliyor, aylarca ona yardım eden kadının yüzüne eliyle uzanıp onu çevirdiğinde Lisa şaşkınca onun ifadesine baktı, Dean ise ciddi, uzanarak onun dudaklarını örttüğünde Lisa yavaşça onun omzuna tutundu.

Dean sakin, nişanlısını öpüyorken Lisa birkaç saniye sonra gevşeyince Dean onu belinden kavrayarak evlilik teklifi öpücüğünü noktalandı ve çekilirken Lisa fısıldadı:

“Nah gidersin-” Dean güldüğünde Lisa da gülümseyerek ona dayandı.

* * *

XI

Dean yavaşça odasına girdiğinde yatağında oturan dik figürü görünce fısıldadı:

"Hey.."

Castiel ona başını çevirirken Dean onun mavi bakışlarını yakalamış, cevapladı:

"Nişanlandım, 5 dakika sonra terk edildim, yeni bir rekor.."

Cas sanki tebrik edip etmemesi gerektiğini bilemiyormuş gibi baktığında Dean onun yanına oturdu, omzuyla onunkine vurarak konuştu:

"Tamam Cas.. İyiyiz.."

Castiel sessiz bir nefes aldığı odada başka ses duyulmadı, Dean ise camların geri geldiğini fark ederken mırıldandı:

"Lisa ikimizin beraber olduğunu düşündü.."

Cas bununla başını ona çevirdiğinde Dean ileri bakıyor, gülerek devam etti:

"Sam bunu duymayı isterdi.. Eminim haftalarca ikimizin aslında 3 yıldır birlikte olduğunu ama bir şey söylemediğimizi söylerdi.. Senin bana aşık olduğunu ama nasıl söyleyeceğini bilemediğini.."

Cas kaşlarını çatarak onu izliyorken Dean hala ilerideki gardroba bakıyor, fısıldadı:

"Benim için yaptığın her şeyin bu aşktan geldiğini.. Benim sadece sana güvendiğimi.. Beni pes ettirene kadar devam ederdi, en sonunda evet öyle diye bağırdım-"

"Dean.."

Dean gözleri dolmuş, yutkundü ve ona dönerek kaşını kaldırırken sesi biraz çatlak, sordu:

"Cas?"

Cas oldukça ciddi, onu izlerken cevapladı:

"Sam haklı, bu tip durumlarda ne diyeceğimi bilmiyorum.."

Dean bunu beklemiyor, güldüğünde gözünden düşen yaş hızla sildi ve başını sallayarak konuştu:

"Doğru.. Onu çıkartacak mıyız Cas?"

"Çıkartacağız Dean.."

Dean başını kaldırıp tekrar ona çevirdiğinde Cas bu sefer ne demesi gerektiğini biliyor, tekrarlardı:

"Çıkartacağım Dean.. Çıkartamazsam da söz veriyorum, seni oraya kapatacağım.."

Dean bir an gözlerini kırıştırdıktan sonra sessiz, fısıldadı:

"Bu birinin bana söylediği en romantik söz Cas.."

Cas beklendiği gibi kaşlarını çattığında Dean gülererek önüne döndü ve başını iki yana salladı.

Dean öğlene doğru uyandığında şaşkın, fırladı ve aşağı indi, salonda oturmuş Cas'la konuşan Lisa'yı bulurken sordu:

"Neden beni uyandırmadın Lisa-"
"Çünkü işten istifa ettin.."

Dean kaşlarını çattığında Lisa iç çekiyor, koltuktan kalktı ve ona yürüyerek konuştu:

"Dean, bu bir işe yaramıyor.. Yapman gerekeni yapmalısın-"
"Lisa-"

"Burada hep bir odan olacak.. Sam'e söz verdiğin hayat hep burada olacak, istediğin zaman döneceksin, tamam mı?"

Dean bir an ihanetle gerideki Cas'a baktı ama onun bundan pişman olmadığını görünce tekrar Lisa'ya dönerek cevapladı:

"Hayır-"
"Evet. Yanına yemek hazırladım, Impala'yı da öne çektim-"
"Onu sürdürdün mü!? Lisa!"

Lisa gülümsediğinde Dean oyuna geldiğini anlayarak homurdandı ve dönerek tekrar merdivenlere gittiğinde Cas'ın şimdi ne olduğunu sorduğunu duymuş, gözlerini devirdi.

"Ben evde değil-"
"Bu da bir ara kendini affettirmek için gelmeni garantiler.. Her şeyi düşündüm, ben iyi bir eski sevgiliyim.."

Dean ona şüphesi olmadığını mırıldanırken Castiel arabaya dayanmış bir şekilde bekliyordu ki kapıdaki Lisa onun kolunu sıvazlayarak fısıldadı:

"Cas iyi birine benziyor Dean.. Seni sevdiği de belli.."

Dean bunu duyunca inlediğinde Lisa gülererek ona uzandı ve dudaklarından hızlıca öptü, sonra onu iterken seslendi:

"Ona iyi bak Cas! Eve tek parça dönsün!"

Castiel bir şey söylemezken Dean ona yürüyor, kaşını kaldırdığında Cas mırıldandı:

"Senin evin Impala, bilmiyor mu?"

Dean bunu duyunca olduğu yerde kaldığında Cas da ona baktı, Dean bir süre sonra kendini toparlayıp onu ittirdi ve öbür tarafa gitmesini işaret edip kapıyı açtı, içeri girdi.

* * *

XII

Dean amaçsızca sürüyor, bundan sonra ne yapacağına karar vermeye çalışıyordu ki evden çıkmadan önce boynuna geçirdiği kolyesiyle oynadığını fark etmiş, o elini de tekrar direksiyona koyarak konuştu:

"Şimdi ne olacak?"

Castiel ileri bakıyor, sanki onun konuşmasını bekliyormuş gibi sakince cevapladı:

"Bobby'e gideceğiz.."

Dean sonunda bir amaç bulmuş, başını salladı ve gaza biraz daha bastı.

Bobby kapı açıldığında onlara bardakları uzattı, Castiel sesini çıkartmadan suyu içip ona uzatırken Dean sordu:

"Bekliyor muydun?"

Bobby 'eh'lediğinde Dean de suyu içip ona verdi, sonra da içeri girerken aniden duran Cas'ın sırtına çarparak mırıldandı:

"Frene basarken haber ver Cas-Gabriel?"

Gabriel parmakları arasında Bobby'nin bıçaklarından birini çeviriyor, cevapladı:

"Çok vaktim yok.. Crowley beni sizinle konuşana kadar dışarı yolladı-"
"Crowley?"

Bobby de peşlerinden gelmiş, hala sabit duran Cas'ın etrafından dolaşırken konuştu:

"İtiraf etmeliyim, herif zeki.. Kafesi açacak en az 2 meleğe ihtiyaç var, birinin ölü olması tercih sebebi.."

Dean anlamıyor, ellerini kaldırarak olayı sorunca Castiel konuştu.

"İşe yarayabilir.. Karşılığında ne alacaksın?"

Gabriel bununla sırtınca bal rengi gözleri sanki parladı, Dean ise sordu:

"Sen nasıl yaşıyorsun?"
"Yaşamıyorum.. Sammy beni cehennemde tutuyor-"
"Sammy-pardon?"

Castiel ise yavaşça bir nefes almış, koltuklardan birine otururken koltuğun diğer yanında keyif çatan Crowley'i fark etmemişçesine abisini izlemeye devam etti. Dean ise olayı kavramaya çalışıyor tekrar bağırarakken Gabriel keserek açıkladı:

"Lucifer beni aşağı yolladı Dean.. Ben normal bir melek değilim, yok olmam.. Öldüğümde aşağı indim, ama kafese değil.. Sam elbette benim farkımda, cehennemde bir melek dikkat çeker-"
"Seni nasıl yakalamıyorlar-"
"Hey, aptal değilim."

Dean onu izlerken Castiel sessiz, mırıldandı:

"O yüzden bıçağı yedin.."

Gabriel sesini çıkartmadığında Dean ona dönerek 'ha?'ladı, Castiel açıkladı:

"Gabriel.. Lucifer'in o numarayı yemeyeceğini ve onu öldüreceğini biliyordum.. Ölünce aşağı ineceğini de.. Sam ve sen kafes planını başarılırsanız çoktan ölmüş bir melek kimsenin aklına gelmez.. Baş meleklerin ölünce aşağı indiklerini ben de bilmiyordum, bu da demek oluyor ki sadece Gabriel, Michael ve Lucifer bunu biliyorlar.. Raphael daha hiç ölmedi.."

Gabriel keyifle genç meleği izliyorken Castiel onun oynadığı bıçağı izliyor, devam etti:

"Gabriel kafesten sonra öldürülemezdi, kimse onu öldüremez.. Ama öncesinde öldü ve aşağı indi.. Kimse onun nerede olduğunu bilmiyor.. Dolayısıyla kafesin açılmayacağından eminler, ben tek başıma yapamam.."

Dean 'bir dakika bir dakika' derken Crowley gözlerini devirdi ve konuştu:

"Anlaşılmayacak ne var? Gabriel kapıyı açacak, kardeşlerinin enerjisi onu daha fazla öldüremez, Castiel Sam'i çıkartacak, Gabriel kapıyı tekrar kapatırken ben de Cehennem'i oyalayacağım.. Sen bile anlayabilirsin Dean.."

Dean isyan edercesine Bobby'e döndüğünde yaşlı adam omzunu silkerek cevapladı:

"Olmaması için bir sebep yok.. Yüzükler hala bizde.."

Dean gözlerini kırıştırırken kolyesine taktığı yüzüğü çıkartıp Gabriel'e attı, sordu:

"Sen bundan ne kazanacaksın?"

Gabriel yüzüğü yakalamış, parmaklarından birine geçirirken cevapladı:

"Bir meleğin kalıcı olarak yukarı çıkabilmesi için Cehennemden temiz bir ruhu çıkartabilmesi gerekir.. Cas aşağı indiğinde seni bulamasaydı sonsuza kadar orada kalırdı.."

Dean koltuktaki meleğe bir bakış atarken Castiel ona bakmaz, Gabriel ise devam eder:

"Sammy benim çıkış biletim Dean.. Merak etme, satacak değilim.."

Dean o kadarını anlamış, Castiel'e döndüğünde Cas da cebinden diğer yüzüğü çıkarttı ve abisine attı, Gabriel alırken Bobby de kasasını açmaya gitmiş, gelip üçüncüyü Gabriel'in avcuna yapıştırarak konuştu:

"Açamazsan aşağıda kal, anladın mı?"

"Evet komutanım!"

Bobby ona bir surat yaparken Crowley de dördüncü yüzüğü çıkartmış, ayağa kalkarak Gabriel'in yanına gitti, o sırada Dean sordu:

"Sen neden bize yardım ediyorsun?"

Crowley dördüncüyü Gabriel'e veriyor, gözlerini devirirken sanki biraz sonra Dean'e ne kadar moron bir insan olduğunu tekrar hatırlatacak, cevapladı:

"Lucifer kafeste, baş meleklerin ikisi de burada, cehennemin komutanını kurtarmak için dördüncü yüzük benim elimde.. Sence ona ters düşmek ister miyim Dean? Hım? Sam oradan çıktığında komutayı bana bırakacak, orası kesin.. Bırakmasa bile beni yetkili kılacak.. Eh, ben de yetkiyi sevdiğime göre.."

Dean yüzünü buruşturduğunda Crowley amacını anlatmanın rahatlığıyla meleğe dönerek konuştu:

"Evet Casper, gidelim."

Gabriel Dean'e göz kırpıp yok olduğunda Dean bağırarak oldu, Cas ise ayağa kalkıyor, cevapladı:

"Çok sürmeyecektir.. Siz evi hazırlayın.. Aşağıyı.. Sam'i bir süre oraya kapatmamız gerekebilir.."

Dean hala afallamışken Cas ona başını salladı ve yok oldu, oturma odası iyice sessizleşince Bobby konuştu:

"Meleği duydun.. Hadi Dean.."

Dean şaşkın, ona dönerken eliyle yeri gösterdiğinde Bobby cevapladı:

"Biliyorum evlat.. Sen kendini o deliğe kapattığından beri bunu planlıyoruz, hazır olacağına inanmasaydık seni geri getirmezdik.."

Dean şok dolu bir ses çıkartınca Bobby yaşlı ama mutlu, gülerek sordu:

"Neden oraya gelip seni ensenden yakaladığım gibi buraya getirmedi sanıyorsun? Hayatına *saygı* gösterdiğim için mi? Hayır Dean, araştırıyordum, araştırıyorduk! Cas, Crowley, Gabriel.. 6 aydır biz de uyumuyoruz Dean.."

Dean yutkunurken bir şey diyemedi ama bir şey demek istiyor, yürüyüp ona sarıldığında Bobby hafifçe gülerek onun sırtını sıvazladı, sonra konuştu:

"Aşağı, hadi."

Dean başını sallayıp döndü ve hızla aşağı inerken geri dönecek Sam'in onun Sam'i olması için dua etmeye başladı.

* * *

XIII

Dean odanın ortasında oturmuş, sessizce bekliyorken Bobby de merdivenlerde bekliyordu. Sessizlik 1 saattir sürüyor, Dean 1 saatin orada kaç yıl olduğunu 50 kere hesaplamış, kurtulmanın neden bu kadar uzun sürdüğünü düşünüyorken o anda esen rüzgarla ayağa fırladı ve içgüdüyle gözlerini yumdu.

Gerçekten de bir saniye sonra uğultu yerleri sarstı, Dean o sırada göğsüne düşen ağırlıkla gözlerini açtığı anda gördüğü ela gözlerle fisıldadı:

"Sammy?"

Sam nefes nefese ona bakıyor, gözlerini kırıştırdıktan sonra ona sarıldığında Dean de tüm gücüyle onu kavradı, sıktı ve döndüğünü söylerken onun gerisindeki iki melekle bir iblise sessizce teşekkür etti.

"Otur Sam.. Hadi Sammy-"

"İstemiyorum-" Ama Dean ona aldırmadan onu omzundan bastırdı ve yatağa oturttu, Sam ona bir bakış atarken Dean ayakta, diğerlerine dönerek sordu:

"Nasıl geçti?"

Gabriel sanki lütfediyormuşçasına 'eh' dediğinde Sam gözlerini kıstı, Cas ise cevapladı:

"Kolay oldu.. Lucifer öyle bir girişi beklemiyordu, Sam ise bekliyordu, hazırdı-"

"Nasıl bekliyordu?"

Sam geride gözlerini deviriyor, ayağa kalkarken cevapladı:

"Aptal değilim Dean.. Elbette bir şey deneyeceğinizi biliyordum-"

"Senin için 6 bin yıl geçmedi mi? Nasıl hala bu kadar-" Dean sustuğunda Sam sakin, sordu:

"Aklım başımda mı?"

Dean başını sallayınca Sam gülümsüyor, cevapladı:

"100 sene boyunca Gabriel ve Cas'la yaşarsan öyle olur.."

Dean kaşlarını kaldırarak 'efendim?' dediğinde Gabriel geride şakıdı:

"Lütfen, tekrar aynı dramayı çekmeye kimsenin gönlü yoktu, ben de işi biraz hızlandırdım.. Sammy'yi benimle yalnız bıraksa onu öldüreceğin için Cas da bizimle yaşadı.."

Dean hala şaşkın, tekrar 'efendim?' dediğinde Castiel açıkladı:

"Sam'i aşağıdan kurtardığımızda akli yerinde değildi Dean.. Tahmin edebileceğin gibi.. Onu buraya getirsek sana ve Bobby'e zarar vereceğinden emindik.."

Dean bir an karşı çıkacakken kendi cehenneminde gösterilmiş onca sahte Sam'i hatırlayınca sustu, Castiel de devam etti:

"Biz de onu başka bir zaman dilimine götürerek 100 yıla yakın bir sürece yanında kaldık, yavaş yavaş kendini toplaması için yardımcı olduk.. Lütfen bana öyle bakma, bu zaman diliminde Sam'i toparlamam imkansızdı Dean.."

Dean yutkunduğunda Sam yavaşça onu omzundan tuttu, Dean de bunun üzerine kardeşine döndüğünde Sam konuştu:

"Doğruyu yaptılar.. Kızma.."

Dean yine de somurtmak istiyorken kafasının arkasına yediği şaplakla gözlerini kırıştıtarak sustu, sonra hızla dönerek ona bakarken sordu:

"100 sene daha onlarla mı kaldın? Neden bu kadar yardımcısın sen?"

Gabriel bunu duyunca kırırdanmaya başladığında Dean kaşlarını çattı, arkasında Sam'in de oynaşmaya başladığını fark ederek oraya döndüğünde sordu:

"Sam?"

Sam ise Bobby'e dönüyor, ona sarılmaya gittiğinde Castiel cevapladı:

"Gabriel ve Sam.. Birlikteler Dean.."

Dean 'ha?'ladığında Cas başını salladı, Dean ise Gabriel'e dönerek zayıf bir ses çıkarttığında Gabriel tek omzunu silkererek cevapladı:

"Şaka olmasını isterdim inan.. Değil.."

"Birliktesiniz.. *Birlikte* birlikte.."

"Evet.. Seninki dünyaya döndüğü an beni yakalayıp 1 hafta yataktan çıkartmadı.. En yakınındakine uzandığını düşünüyorum, yoksa Cas olabilirdi-" Gabriel o anda kenara ittilirken gülerken koltuğa oturur, Sam ise abisinin önüne gelmiş, konuşur

"Cas yok, Cas'a dokunmadım bile-"

"Gabriel'e dokundun.."

"Dean.."

Dean kardeşinin 'Dean aptal olma ve ne diyorsam onu kabul et' tonlu 'Dean.'ini tekrar duyabileceğini düşünmemiş, atılarak ona sarıldığında Gabriel arkada bir yerlerden konuştu:

"Duygusal anında söyleyelim demiştim, zekiyim-"

"Sus Gabriel-"

"Tamam *hayatım*-"

"*Gabriel!*"

Dean kardeşinin önünde mızırdanırken kollar onu kardeşinden çekerek içeri götürdü, Dean kardeşinin o o *melekle Cas!* bir şeyler yaptığını düşünmemeye çalışırken oturtulduğunda karşısındaki mavi gözlere bakarak sordu:

"Şaka yapmıyorlar, değil mi?"

"Hayır Dean.."

Dean başını sallayarak parkeleri izlediğinde Cas usul, sordu:

"Bu o kadar kötü bir şey mi? Sam'in bir melekle birlikte olması?"

"Efendim? Hayır! Cas, *hayır!* Sadece o meleğin Gabriel olması-garip.. Yani.. *Garip.*"

Castiel onu inceliyorken Dean düşüncelerinin okunduğunu hissediyor, dudaklarını islatarak konuştu:

"Doğru söylüyorum. Gabriel yıllardır hayatımızda olan bir adam, bunca zaman Sam'e karşı bir şey hissedip ona söylemediyse.. Ki Gabriel ilk zamandan beri Sam'le ilgili, hep ona saldırıyordu.. O zamandan beri aşık mıydı dersin?"

"Belki.. Sam'in ruhu büyük bir ışık saçıyor Dean, Gabriel'in kapılması şaşırtıcı değil.."

Dean ona bakıyor, usulca sordu:

"Ruhu konuşuyor mu?"

Castiel ona bir bakış attığında Dean iyice gülümsedi, diziyle onun dizini ittirirken sordu:

"Hadi Cas.. Sam'in ruhunda neler duyuyorsun?"

"Dean, kardeşin içeride garip bulduğun melekle oturuyor.. Şu anda ona koşmadığına göre bunu kabul ediyorsun.. Bana rol yapmana gerek yok.. Ayrıca Sam'in ruhu şu anda temizlikten ve mutluluktan parlıyor.."

Dean nefesi kesilerek ona baktığında Cas onaylayarak cevapladı:

"Gabriel ona aşağıda dokunduğu an onu akladı.. Sam artık temiz.."

Dean'in omuzları bununla düştüğünde Cas geri çekildi, Dean ise fırlayıp tekrar içeri gitti ve salona daldığında onları kanepede dip dibe oturmuş bir şeyler konuşuyor bulduğunda beyni yansa da ona dönen meleğe bakarak konuştu:

"Sen.."

Gabriel onun ne düşündüğünü anlamış, başını kanepeye bırakırken cevapladı:

"Ben.."

Sam ikisine bakıyor, anlamaya çalışırken Dean derin bir nefes aldı ve sonra başını salladı, Gabriel de onaylayınca Dean dönerek tekrar Bobby'nin ofisine girdi. Cas onu bekliyor, kaşını kaldırdığında Dean yürüyüp yine onun karşısına oturup mırıldandı:

"Tamam.."

Cas buna memnun olmuşçasına başını salladığında Dean ona bakarak sordu:

"Şimdi ne olacak?"

Cas kaşlarını çattığında Dean sessiz, sordu:

"Sam geldi, arabaya bir melek katıldı, gidecek misin? Gabriel nasılsa bizi korur diye?"

"Dean, yukarıda-"

"Tamam.."

Cas ona bakınca Dean omzunu silkerek cevapladı:

"İşlerin var, tamam.. Belki bir gün dönersin-"

"Dean, Gabriel'in de işi var.. Tatil yapmak için kendini kurtarmadı.. Ayrıca 100 sene yeterli bir tatil, artık işin başına geçmesi gerekiyor.."

Dean onun neden bahsettiğini anlamak istercesine gözlerini kısınca Cas açıkladı:

"Her yer karmaşık.. Burası, aşağısı, yukarısı.. Gabriel Cennet'te düzeni sağlamaya çalışacak, komutan o.. Ben sadece yardımcısıyım-"
"Hiç de bile, her şeyi sen yaptın-"
"O yüzden de onun yardımcısıyım Dean.. Impala'yı Sam sürmüyor, değil mi?"

Dean tak diye ağızını kapatınca Cas gülümsedi ve devam etti:

"Gabriel arada aşağı inecektir.. Sam'i bırakmaz.."
"Bunların hepsini konuştular, değil mi?"
"Evet.."

Dean iç çekerek kotunun dizleriyle oynadı, katları birbiri üzerine yapıştırdı, o sırada da Cas'ın bakışlarını hissediyor, bir süre sonra konuştu:

"Sen de ineceksin.."
"Evet.."

Dean bununla başını kaldırdığında Cas'ı bulunca yutkundu, o sırada bir şeyin kafasının arkasından itmesiyle ona eğildiğinde Castiel'in gözlerinin kısıldığını gördü ama onun kaçmamasıyla kendi gözlerini kapattığı anda dudakları birleşince beyinde hafif bir *'Borçların artıyor Dean'*i duysa da onu ittirdi ve Cas'ı kendisine çekerken elini nereye koyacağını bilemeyen meleğe gülerek ondan ayrıldı, fısıldadı:

"Nasıl hissediyorsan öyle yap, olur mu?"

Cas bir an onu izledi, sonra kalkıp onu yakasından tuttuğu gibi yukarı çektiğinde Dean afallayarak konuştu:

"Dövmek yok-" Cas susmasını söyleyerek onu başka bir yere var ettiğinde Dean dengesini bulmakta zorlandı, o anda da geri itilince yatağa düştüğünde gülmeden edemiyor, gözlerini kapattı.

"Ne oldu?"

Dean üzerine çıkan meleğe gözlerini açarken 'hiç' diyerek cevapladı, Cas gözlerini kısınca cevapladı:

"Gabriel.. Adi herifin teki.."
"Beynine mi girdi?"

Dean onun sesindeki sertlik ve sahiplikle bir an gözlerini kırıştırdığında Cas da onun bacaklarını iki yana iterek ona daha da yaklaştı, Dean Gabriel'i falan boşverip onu kendine çektiğinde Castiel de bir süreliğine konuyu kenara itmiş, ona cevap verdi.

THE END

18.08.2010

Merhaba,

Okuduğunuz Şeyden memnun kaldıysanız bir yorum bırakmanız beni oldukça memnun eder.

.pdf'lerin arkadaşlar arası dolaşacağını ve o süre içerisinde sitenin iç adreslerinin değişebileceğini hesaba katarak yorum için size iki yol vereceğim;

a. Mail.

Bana her zaman awakencordy@merkez-masa.com yoluyla ulaşabilirsiniz.

b. Site.

Bu hikaye Verankton'a bağlı, mutlaka orada bir yorum formu vardır, oraya gidebilirsiniz:
<http://verankton.merkez-masa.com>

Fazla zahmetli, farkındayım, ancak çalışmayan bir servis sunmaktan iyidir diye düşünüyorum.

Yorum gönderseniz de, göndermeseniz de, umarım okuduğunuzdan hoşnut kalmışsınızdır ve umarım ben Şu anda daha güzellerini yazıyorumdur.

Teşekkürler,

Awakencordy

Site: <http://merkez-masa.com>

Bu hikayenin geldiği alt site: <http://verankton.merkez-masa.com>

Her hakkı saklıdır.